

(Haluaisin tähän runoon muutoksia. Ehdottakaa, millaisia) Pimeys, vyöry syvyyksistä varjoverkkoin kätkemistä. Tähdet taivaan sammuta, valo niistä karkota. Nouskaa vuorten sydämistä, saleistanne kivisistä. Demonien hetki on metsästyksen loputon. Tunkeilijain sielut syökää, suoja näiden kaikki lyökää, tai sitten orjikseni tuokaa alamaisikseni. Ilma kaikki jäätäkää, laulullanne hyytäkää. Pysäyttäkää sydämet, kangistakaa jäsenet. Armoa ei tunneta kohtaan kuolevaisia. Ansaitsee he kuoleman, kidutuksen kauhean.